

Anniek Pheifer en Jeroen Spitzenberger spelen onder meer de rollen van Cat en Mitchell, een tragisch rock-koppel op leeftijd.
FOTO BEN VAN DUIN

HEERLIJK LIEFDESGEHANNES

NOEM HET MAAR LIEFDE

WAT: muziektheater

WIE: Toneelgroep Maastricht

SPEL: o.a. Jeroen Spitzenberger, Anniek Pheifer, Jan Paul Buijs

INFO: toneelgroepmaastricht.nl

★★★★☆

Achter de hotelbar van het chique Majestic Imperial zwaait de homoseksuele barkeeper Cedric Palmer de scepter. Hij schenkt niet alleen de drankjes in, hij hoort ook alle verhalen aan en observeert scherp.

Hij ziet het allemaal aan zich voorbij trekken: de stellen die al te lang samen zijn, de bazen die het op zakenreis met hun knappe secretaresses aanleggen en de eenzame zielen die hun verdriet aan de bar komen wegdrinken.

Ilja Leonard Pfeijffer schreef voor Toneelgroep Maastricht de gloednieuw

we toneeltekst *Noem het maar liefde*, losjes gebaseerd op de klassieke *Reigen* (1897) van Arthur Schnitzler. Ook diens ingenieus in elkaar gestoken mozaïekver telling is een aaneenrijging van vaak vluchtige ontmoetingen. Tussen mensen die hunkeren naar ware liefde, of op z'n minst: naar echt contact.

Alleen heeft Pfeijffer dit

Sterke cast: ook muzikaal

aandoenlijke, soms schrijnende en vaak ook humoristische liefdesgehannes - waarbij lust, liefde en vriendschap elkaar danig in de weg kunnen zitten - ook nog een moderne insteek meegegeven. Zo wordt er driftig gewipet op Tinder, zijn het nu de secretaresses die hopen hun ambities via de baas waar te maken en wordt er tijdens een familiedi-

nertje zelfs een robot (overtuigend gespeeld door Jouman Fattal) voorgesteld als de nieuwe ver loofde.

Naast de vaste waarde van barman Cedric (Jan Paul Buijs) loopt ook de tragische 'liefdeslijn' van Cat (Anniek Pheifer) en voormalig rockidool Mitchell (Jeroen Spitzenberger) als een rode draad door het stuk. Zijn geheugen is sinds hun ontmoeting in datzelfde hotel, vijftig jaar eerder, stevig aangetaast door alco-

hol, drugs en seniliteit. Dat biedt Cat de ruimte om 'herinneringen op te halen aan een leven dat zij geleefd hadden kunnen hebben'. Hun relatie was allesbehalve liefdevol, maar Mitchells trouwe metgezel houdt vol dat ware liefde belangeloos is.

De zes acteurs die op het podium staan, spelen een flink aantal (dubbel)rollen. De een geslaagder dan

de ander, maar allemaal met een prettig aanstekelijke dynamiek die in de vlotte regie van Michel Sluysmans voortdurend mooi balanceert tussen humor en tragiek. En dat niet alleen. Zij zijn ook gezamenlijk verantwoordelijk voor de swingende uitvoering van de door Viktor Griffioen gecomponeerde muziek, die varieert van sterk sferisch tot stevige rock en een harmonieus gezongen a-cappella-nummer. Terwijl Griffioen ook wat rollen voor zijn rekening neemt, is het met name Elisabeth De Loore die op de achtergrond de teksten van de juiste soundbites voorziet.

Michel Sluysmans en Ilja Leonard Pfeijffer vormen inmiddels - sinds hun eerste gezamenlijke voorstellingen bij Annette Speelt - een stevig verbond wier samenwerking na *De advocaat* en *Brieven uit Genua* nu opnieuw een voorstelling heeft opgeleverd.

Esther Kleuver